

sobota, 01.02.2025

Odpusty w Roku Jubileuszowym

Odpusty w Roku Jubileuszowym

Kościół jubileuszowy w diecezji sosnowieckiej na Rok Święty 2025. Są to:

1. Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Sosnowcu

2. Bazylika pw. Najświętszej Maryi Panny Anielskiej w Dąbrowie Górniczej

3. Bazylika pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Dąbrowie Górniczej

4. Bazylika pw. św. Andrzeja Apostoła w Olkuszu

5. Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej w Sosnowcu

6. Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Nieustającej Pomocy w Jaworznie

7. Sanktuarium Matki Bożej Śnieżnej Opiekunki Rodzin w Pilicy

8. Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Wspomożenia Wiernych w Jaroszowcu

9. Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi w Wojkowicach Kościelnych

10. Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Skalkowej w Podzamczu

11. Sanktuarium św. Antoniego z Padwy w Dąbrowie Górniczej

12. Sanktuarium Najświętszego Zbawiciela w Przegini

13. Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Sączowie

14. Kościół pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej DM w Wolbromiu

15. Kościół pw. św. Stanisława BM w Czeladzi

16. Kościół pw. Najświętszej Trójcy w Będzinie

17. Kościół pw. św. Macieja Apostoła w Siewierzu

oraz

- Kaplica pw. Matki Bożej Bolesnej w Hospicjum im. św. Tomasza Apostoła w Sosnowcu

W Kodeksie Prawa kanonicznego (kan. 992) odnajdujemy następującą definicję odpustu: „Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, odpuszczone już co do winy. Otrzymuje je wierny, odpowiednio przygotowany i po wypełnieniu określonych warunków, przez działanie Kościoła, który jako sługa odkupienia autorytatywnie rozporządza i dysponuje skarbem zadośćuczynień Chrystusa i świętych”.

Aby dobrze zrozumieć, czym jest odpust, trzeba dobrze zrozumieć naturę grzechu. Ma on zawsze podwójny skutek nazywany karą wieczną i karą doczesną. Kara wieczna wynika z tego, iż grzech ciężki pozbawiając nas zjednoczenia z Bogiem pozbawia nas szczęścia wiecznego. Świadome i dobrowolne odrzucenie Bożej miłości ma swoje dramatyczne w skutkach konsekwencje. Człowiek sam decyduje się na życie bez Boga. Kara wieczna jako skutek grzechu darowana jest wraz z przebaczeniem otrzymanym od Boga w sakramencie pokuty i pojednania. Droga sakramentalna jest drogą nawrócenia, drogą powrotu do miłującego Ojca, który w swym miłosierdziu wciąż na nowo zaprasza nas do wspólnoty ze sobą. Niebo otwiera się dla obdarowanych przebaczeniem grzechów i łaską uświęcającą.

Grzech jest jednak czynem bardziej nieuporządkowanym, niż można byłoby się spodziewać. Zawsze pociąga za sobą destrukcyjne konsekwencje. Powoduje nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, a także rany, które zadajemy sobie i innym ludziom. Wprowadza nieład w porządku świata – jest przyczyną cierpienia, nienawiści, cudzej krzywdy, a także wielu innych skutków na rozmaitych płaszczyznach. Jest poważnym naruszeniem porządku sprawiedliwości i miłości. Oczyszczenie z tych następstw grzechów nazywa się karą doczesną i dokonuje się przez stan czyśćca, ale także przez cierpienie na ziemi.

Odpust jest zatem darowaniem kary doczesnej za grzechy, odpuszczone już co do winy na spowiedzi świętej. Może być zupełny (darowanie kary doczesnej w całości) lub częściowy (darowanie pewnej części kary doczesnej). Darowanie tej kary otrzymuje się za pośrednictwem Kościoła, który mocą władzy związywania i rozwiązywania udzielonej przez Chrystusa pragnie pomóc każdemu chrześcijaninowi oczyścić się z kar doczesnych, stanowiących konsekwencje jego grzechów.

Trzeba też wspomnieć o tym, że chrześcijanin, który stara się oczyścić z grzechów i pragnie uzdrowienia z ich skutków nie pozostaje osamotniony w swoich duchowych dążeniach. Wszyscy członkowie Kościoła – zbawieni, cierpiący w czyśćcu i żyjący na ziemi, są złączeni przedziwną więzią w Chrystusie. Istnieje między nimi trwały węzeł miłości i bogata wymiana darów – świętość jednego człowieka przynosi duchową korzyść drugiemu. Źródłem odpustów są zasługi Chrystusa, Maryi Dziewicy i wszystkich świętych, zebrane w skarbcu Kościoła.

Ogólne warunki uzyskania odpustu zupełnego:

- intencja uzyskania odpustu za siebie lub na sposób wstawienniczy za zmarłych (nie można ofiarować odpustu za innych żyjących),
- wzbudzenie wewnętrznego braku przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego,
- spełnienie konkretnego czynu, do którego jest przywiązana jest łaska odpustu*,
- sakrament pokuty i pojednania,
- Komunia Eucharystyczna,
- modlitwa w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego (nie trzeba ich szczegółowo znać; odmawia się 1 raz Ojcze nasz i Zdrowaś Maryjo).

Warto zaznaczyć, że spowiedź, Komunia Święta i modlitwa według intencji Ojca Świętego mogą być spełnione na wiele dni przed lub po spełnieniu czynu, do którego przywiązany jest odpust. Wypada jednak, by Komunia Święta i modlitwa w intencjach papieża zostały dopełnione w dniu, w którym spełnia się dany czyn odpustowy. Niespełnienie któregoś z powyższych warunków powoduje, że zyskiwany odpust jest częstkowy. Zyskiwany odpust zawsze można ofiarować za zmarłych na sposób wstawiennictwa. Nie można ofiarować ich za innych żyjących. Po jednej spowiedzi można uzyskać wiele odpustów zupełnych, natomiast po jednej Komunii świętej i jednej modlitwie w intencjach papieża – tylko jeden odpust zupełny. Odpust zupełny można zyskać jeden raz dziennie. Odpust częstkowy – kilka razy. Pomimo zasady, że dziennie można uzyskać tylko jeden odpust zupełny wierni z racji Jubileuszu otrzymują akt miłosierdzia na rzecz dusz czyśćcowych, jeśli prawowicie przystąpią po raz drugi tego samego dnia do sakramentu Komunii (czyli w ramach Mszy Świętej), będą mogli uzyskać dwukrotnie odpust zupełny tego samego dnia, obowiązujący jedynie za zmarłych.

*Czyny związane z łaską odpustu w Roku Jubileuszowym 2025:

Pobożna pielgrzymka:

- do dowolnego świętego miejsca jubileuszowego i pobożne uczestnictwo w tym miejscu: we Mszy Świętej, we Mszy przy udzieleniu sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego lub w Sakramencie Namaszczenia Chorych, nabożeństwie Słowa Bożego, Liturgii Godzin (godzina czytań, jutrznia, nieszpory), Drodze Krzyżowej, różańcu, recytacji hymnu Akatystu, nabożeństwie pokutnym, zakończonym indywidualną spowiedzią penitentów;
- w Rzymie: do co najmniej jednej z czterech Papieskich Bazylik Większych: św. Piotra na Watykanie, Najświętszego Zbawiciela na Lateranie, Matki Bożej Większej, św. Pawła za Murami;
- w Ziemi Świętej: do co najmniej jednej z trzech bazylik: Grobu Świętego w Jerozolimie, Narodzenia Pańskiego w Betlejem, Zwiastowania Pańskiego w Nazarecie.

Wierni prawdziwie skruszeni, którzy nie będą mogli uczestniczyć w uroczystych celebracjach, pielgrzymkach i pobożnym nawiedzeniu, z ważnych powodów (przede wszystkim siostry i mnisi klauzurowi, osoby starsze, chorzy, osadzeni w więzieniach, a także ci, którzy w szpitalu lub w innych miejscach opieki, stale posługują chorym), uzyskają odpust jubileuszowy na tych samych warunkach, jeżeli zjednoczeni duchowo z wiernymi obecnymi, zwłaszcza w momentach, w których słowa Ojca Świętego lub biskupów diecezjalnych są przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji medialnej, w swoim domu lub tam, gdzie powstrzymuje ich przeszkoda (np. w kaplicy klasztornej, w szpitalu, w domu opieki, w więzieniu...), odmówią Ojcze nasz, Wyznanie wiary w jakiegokolwiek dopuszczonej formie i inne modlitwy zgodne z intencjami Roku Świętego, ofiarowując swoje cierpienia lub życiowe trudności.

Dzieła pokuty i miłosierdzia:

- uczestnictwo w duchu pobożności będą w misjach ludowych, rekolekcjach lub spotkaniach formacyjnych poświęconych tekstom Soboru Watykańskiego II i Katechizmu Kościoła Katolickiego, które odbędą się w kościele lub innym odpowiednim miejscu, według zamysłu Ojca Świętego,
- wypełnienie dzieła miłosierdzia i pokuty, które świadczą o podjętym nawróceniu (uczynki miłosierdzia względem ciała: głodnych nakarmić, spragnionych napoić, nagich przyodziać, przybyszów w dom przyjąć, chorych nawiedzać, więźniów pocieszać, umarłych pogrzebać i uczynki miłosierdzia względem ducha: wątpiącym dobrze radzić, nieumiejętnych pouczać, grzeszących upominać, strapionych pocieszać, urazy chętnie darować, przykrych cierpliwie znosić, modlić się za żywych i umarłych),

- odwiedzenie i poświęcenie właściwego czasu braciom znajdującym się w potrzebie lub w trudnej sytuacji (chorym, więźniom, samotnym osobom starszym, niepełnosprawnym itp.), pielgrzymując niejako do obecnego w nich Chrystusa. Wierni bez wątpienia będą mogli te odwiedziny powtarzać w ciągu Roku Świętego, uzyskując za każdym razem odpust zupełny, nawet każdego dnia,
- podjęcie działania wyrażającego w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który jest jakby duszą Jubileuszu, odkrywając na nowo w szczególności pokutną wartość piątku: powstrzymanie się w duchu pokuty przynajmniej przez jeden dzień od błahych rozrywek (realnych, ale także wirtualnych, spowodowanych na przykład przez media i sieci społecznościowe) oraz od zbędnej konsumpcji (na przykład praktyka postu lub wstrzemięźliwości zgodna z ogólnymi normami Kościoła i szczegółowymi zaleceniami biskupów), połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy ubogim; wspieranie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym, zwłaszcza na rzecz obrony i ochrony życia na wszystkich jego etapach oraz samej jakości życia, opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się trudnościami, starców potrzebujących opieki lub samotnych, migrantów z różnych krajów, którzy opuszczają swoją ziemię w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich rodzin; poświęcanie znacznej części wolnego czasu na działalność na rzecz wolontariatu, która służy interesowi społeczności, lub inne podobne formy osobistego zaangażowania,
- przyjęcie w najważniejszym dniu tego okresu jubileuszowego, przy okazji głównych uroczystości w katedrze i w poszczególnych kościołach jubileuszowych papieskiego błogosławieństwa z dołączonym odpustem zupełnym udzielonego przez biskupa diecezjalnego lub eparchialnego.